Informacja nt. podzielników kosztów ogrzewania

Opublikowane przez : Agnieszka Goszczyńska

Podzielniki kosztów ogrzewania (niezależnie od rodzaju konstrukcji i typu) nie są przyrządami pomiarowymi w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. − Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1069, z 2015 r. poz. 978 oraz z 2016 r. poz. 542). Zgodnie z przepisami art. 4 pkt 5 tej ustawy przyrząd pomiarowy jest to urządzenie, układ pomiarowy lub jego elementy, przeznaczone do wykonania pomiarów samodzielnie lub w połączeniu z jednym lub wieloma urządzeniami dodatkowymi. Podzielniki kosztów ogrzewania nie są przyrządami pomiarowymi, gdyż nie mierzą żadnej wielkości fizycznej (także ciepła) - najczęściej przyrost ich wskazań (wyrażonych w działkach niemianowanych) zależy od temperatury powierzchni grzejnika w miejscu instalacji podzielnika i czasu oddawania ciepła przez grzejnik. W związku z tym podzielniki kosztów ogrzewania nie podlegają prawnej kontroli metrologicznej (zatwierdzeniu typu i legalizacji), a więc także obowiązkowi uzyskania dowodów tej kontroli.

Wskazania podzielników kosztów ogrzewania wraz z systemem rozliczeń służą jedynie do podziału kosztu energii cieplnej, dostarczonej do budynku wielolokalowego, na poszczególnych użytkowników lokali, którzy są wyposażeni w jeden typ podzielników. Koszt całkowity ciepła obliczany jest na podstawie wskazań zainstalowanego w węźle cieplnym ciepłomierza. Wskazania tego ciepłomierza służą do uzyskania prawidłowej podstawy do rozliczeń między dostawcą energii cieplnej i spółdzielnią lub wspólnotą mieszkaniową.

Ciepłomierze są przyrządami pomiarowymi służącymi do pomiarów ciepła, wskazują ciepło w legalnych jednostkach miary, jakimi są MJ, GJ, kWh, i najczęściej instalowane są w węzłach cieplnych budynków mieszkalnych. Rozliczanie kosztów ogrzewania lokalu w oparciu o wskazania indywidualnego ciepłomierza możliwe jest tylko wtedy, gdy w każdym lokalu w budynku jest odrębna sieć rurociągów dołączonych do grzejników, która ma jedno wejście i jedno wyjście łączące je z instalacją centralnego ogrzewania w budynku. Taki system instalacji centralnego ogrzewania jest stosowany w budynkach nowych lub poddanych remontowi generalnemu. Ciepłomierze podlegają obowiązkowi zatwierdzenia typu i legalizacji. W przypadku wątpliwości dotyczących poprawności ich wskazań, mogą być zgłaszane do ekspertyzy w

okręgowych urzędach miar.

Sprawy dotyczące podzielników kosztów ogrzewania (w tym oceny zgodności ich wykonania z normami) i zasad rozliczeń ciepła wewnątrz spółdzielni lub wspólnoty mieszkaniowej - nie wchodzą w zakres ustawowych kompetencji Prezesa Głównego Urzędu Miar.

Informacje dodatkowe:

1. W art. 45a ust. 8, 9 i 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (tj. Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym art.1 pkt 38 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy- Prawo energetyczne oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 552) zapisano, że koszty zakupu ciepła, w części dotyczącej ogrzewania lokali mieszkalnych, rozlicza się stosując metody wykorzystujące wskazania ciepłomierzy, wskazania urządzeń wskaźnikowych niebędących przyrządami pomiarowymi w rozumieniu przepisów metrologicznych, wprowadzonych do obrotu na zasadach i w trybie określonych w przepisach o systemie oceny zgodności (chodzi tu o podzielniki kosztów ogrzewania), lub powierzchnię albo kubaturę tych lokali, Właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego dokonuje wyboru metody rozliczania całkowitych kosztów zakupu ciepła na poszczególne lokale mieszkalne i użytkowe w tym budynku. W przypadku stosowania w budynku wielolokalowym metody wykorzystującej wskazania urządzeń wskaźnikowych (podzielników kosztów ogrzewania), regulamin rozliczeń powinien dopuszczać możliwość zamiennego rozliczania opłat za ciepło dla lokali mieszkalnych lub użytkowych na podstawie ich powierzchni lub kubatury oraz określać warunki stosowania zamiennego rozliczania.

2. W § 135 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 poz. 690) zapisano, że w budynkach z instalacją ogrzewczą wodną powinny znajdować się urządzenia umożliwiające indywidualne rozliczanie kosztów ogrzewania poszczególnych mieszkań lub lokali użytkowych w budynku.

3. Istnieją polskie normy PN-EN 834:1999 i PN-EN 835:1999, dotyczące podzielników kosztów ogrzewania (odpowiednio: zasilanych energią elektryczną i działających na zasadzie parowania dyfuzyjnego), które są oficjalnymi tłumaczeniami norm europejskich EN 834:1994 i EN 835:1994.